

hele Verden. Men istedet derfor komme vi her og høre ikke Andet, end at Konseilspræsidenten er bemyndiget til at aabne denne ordentlige Rigsdag — hvor „ordentlig“ den nu vil blive, skal jeg for Øvrigt lade staa hen, jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at det høitærede Ministerium maa gaa i Spidsen for at gjøre den „ordentlig“ —, og jeg tror dog virkelig, at ikke alene vi, men ogsaa Landstinget har en Slags Ret til at faae en lille Udtalelse om, hvad Regjeringen agter at gjøre i denne Samling. Forrige Aar hørte vi ved en eller anden Leilighed, at vi ikke maatte røre ved en vis Lov, fordi den var omtalt i Throntalen; men skulde dette have den Virkning, at vi for Fremtiden slet ingen Throntaler fik, saa var det ikke heldigt. Jeg tror, at til et livskraftigt Ministerium hører det, at det ved Rigsdagens Aabning fremkommer for Folket med en aaben Udtalelse om, hvad det agter at gjøre. Hertil maa jeg maaske knytte en Bemærkning om, at Beslutningen er — for at benytte det nye Udtryk, som Ministeriet synes at have brugt — vedtaget „ubenthings“. Jeg tror, at det er fuldkommen rigtigt, at naar politiske Mænd blive enige om Noget, lade de ikke denne Enighed være en Følge af, at man sidder 3 Timer og taler sammen, men de overveie vel deres Skridt, og derefter handle de. Der skal naturligtvis gives Betænkningstid dertil, og jeg er ogsaa overbevist om, at Ministeriet har havt god Betænkningstid til at vedtage den Skrivelse, som nu blev oplæst i Spidsen for dette Møde. Derom er jeg overbevist, skjøndt man kan se, at den er blevet skrevet efter, hvad der passerede i Gaar. Men den har dog altsaa været underkastet Overveielse. Om det end kun er 24 Timer, som et Forslag her i Thinget faar, saa kunde jeg dog ogsaa have ønsket, at denne Udtalelse havde foreligget skriftlig for alle Medlemmer, saa at de kunde se den. Da det ikke er et Ord, som flyder af en Ministers Mund i Dieblisset, men er et vel overveiet Skridt af Ministeriet, burde det have været omdelt; da kunde man have tænkt næriere over de Ord, der staa deri. Jeg er overbevist om, — og det vil vist det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds indrømme mig — at det bliver et Aktstykke, som man maa granske meget nøie igjennem, det hører med til den nødvendige Overveielse af Grundlovens Stilling, hvortil Dieblisset opfordrer. — Inden jeg nu slutter, vil jeg sige: der er et Ord, som siger: der kan komme en Mand med en Slæbe i Veien. Jeg vilde ønske, at der kunde komme noget ganske Andet, noget Modsat; jeg vilde ønske, at vi kunde tage enkelte

Udtryk bort af, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har udtalt om Ligeberettigelsen; jeg tror, at han ved nærmere Overveielse vil indrømme, at det ikke er nok at sige Ordet: Ligeberettiget, men man maa have Rettighederne optalte, man maa have hele Sagen overveiet og stillet frem. Naar vi tage disse enkelte Ord fra, saa var der en Milbhed over det ærede Medlems Udtalelser, og jeg vilde ønske, at den vilde kunne komme til at gjøre sig gjældende over hele Stillingen, saa at det kunde ende med, at der var noget Andet end den Kamp, som vi nu gaa ind paa. Dette udtaler jeg som min freidige Overbevisning. Men naar Talen er om, hvor Styrken er paa det ene eller det andet Punkt, da haaber jeg, at de sidste Aar have godtgjort, at vi have Ret til at gjøre, hvad vi gjøre, idet der blev sagt af dem, der gavede os Grundlovsforandringen, at Folkethinget, saaledes som det var, forblev usforandret. Dette have vi gjort Brug af, og dog skulle vi fra en vis Side idelig og ideligt høre Folk, der ikke tale fra deres Plads som Folkethingsmænd, men som, hver Gang vi ville handle som Folkethingsmænd, vise os hen til en anden Sal, og sige: huff paa Landstinget. Lad Landstingetsmændene huffe paa sig selv, de have 8 Aar til at tænke sig om i; men lad os faae Lov til at virke i de 3 Aar, hvori vi have at virke, og lader os ikke sidde bagved Folk, der have 8 Aars lange Allongeparalyser ned ad sig.

Formanden: Jeg vil ikke anse denne sidste Spøg for egentlig fornærmende og finder derfor ikke tilstrækkelig Grund til at paatale den.

J. N. Hansen: Jeg ønsker at føre Forhandlingen tilbage til det Alvorlige efter den lille Udflugt, som vi nylig have gjort. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) udtalte sig i Dag som altid, naar han tager Ordet, alvorligt, besindigt og betænksomt, man hører altid paa ham med stor Fornøielse, hvor uenig man end kan være med ham, og det er tillige en Glæde at tage Ordet imod ham. Han kom idag ind paa en meget alvorlig og vægtig Forhandling, og jeg skal tillade mig at ledsage den med nogle Bemærkninger. Hans Udtalelse om det Vanstelige i at oversætte Parlamentarismen paa Dansk vil jeg ganske rolig lade ligge. Forslagsstillerne have jo allerede, som jeg tillod mig at antyde, for 3½ Aar siden udtalt sig paa Dansk med Hensyn til det System, som vi nu forsvare og ønske at gennemføre; vi have jo undgaaet